

Política-ficció?

1. De què va? Un capità dels marines a la Guerra del Golf pateix al·lucinacions que el fan sospitar una conxorxa político-empresarial...

2. Com va? Angoixant *thriller* que, si te'l penses una mica, posa el pèls de punta. Jonathan Demme (*El silenci dels anysells*, *Philadelphia*) juga a fer de John Frankenheimer, qui l'any 1962 adaptava la novel·la de Richard Condon per avisar sobre el perill de la corrupció política

amb uns dolents força comunistes. Passats a millor vida –i al *putin* peu de la lletra– els deixebles de Marx han cedit malícia a les corporacions empresarials, titel·lares dels polítics ianquis. Política-ficció? Allò de la realitat que supera la ficció. Els sona l'escàndol de la *Hallyburton* del vicepresident Dick Cheney i la relació incestuosa entre indústria armamentista i guerra preventiva a l'Iraq? Aquests interrogants els respon el film des de l'estètica de gènere: aritmies de guió estripat –l'heroi candidat té les piles seques–, el bo de la pel·lícula, Denzel Washington, mai no troba el to, i la pèrfida, incestuosa, possessiva mare, amb pell hiper-blanca, és una Meryl Streep que se surt de mare. Total: enèsima versió de la paranoia ianqui sobre el poder corrupte que, a l'hora de conservar Bush a la Casa Blanca, demostra una absoluta, total, eficàcia.

3. I va: De càstig per a votants *progres*.

El mensajero del miedo

Director: Jonathan Demme.

Intèrprets: Denzel Washington, Liev Schreiber, Meryl Streep, Dean Stockwell, John Right. EUA, 2004. 128 minuts. Lauren.